

като Стояновича, и то защо? За хубостъ та му ли, за имането му ли, че е отъ родъ ли? Не! Ами го искашъ защото ти влязълъ въ главата тоя бръмбаръ любовъ . . . Гаче съ любовъ само се вършатъ сички тѣ работи на свѣтътъ; гаче за любовъ се само женатъ и вѣнчаватъ хората и за нищо друго. Азъ когато зехъ баща ти, нито го любяхъ, нито го познавахъ, пакъ имаме сега осемъ дѣца!

Михалаки (влязъ)

Булка! Знаишъ ли какво се чува за тоя хубостникъ Стояновича? Вѣрвай . . . азъ още ми се не вѣрва! . .

Сийка.

Като какво?

Михалаки.

Той право ми казуваше завчера, че има надѣжда да стане голѣмъ челякъ

Сийка.

Че какво се чува зарадъ него? Да не е станалъ прѣдсѣдатель?

Михалаки.

Повече нѣщо. . . .

Сийка.

Да не сж го направили, какво го викатъ, полицамейстеръ?

Михалаки.

Не, още пд-горне нѣщо.

Сийка.

Че какво пд-горне? Да не би пакъ губернаторъ?

Михалаки.

Казвамъ ти, още пд-горне нѣщо! Съвсѣмъ друго нѣщо. Усѣти се де, ако можешъ . . .